

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ระหว่าง พ.ศ. 2540-2544

ชื่อผู้เขียน นางสาว จิราภรณ์ จอมพันธุ์

บัญชีมหาวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อมรา	โกไศยกานนท์	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญเรือง	เจริญศรี	กรรมการ
อาจารย์มาลีมาส	สิทธิสมบัติ	กรรมการ

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานและปัญหาของบริษัทในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือระหว่าง พ.ศ. 2540-2544 เพื่อให้ทราบถึงผลการดำเนินงานและปัญหาของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ และเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำวิธีการศึกษาไปใช้ในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของกิจการอื่นต่อไป สำหรับการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานใช้งบการเงินระหว่างปี พ.ศ. 2540-2544 ของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือจำนวน 5 แห่ง ประกอบด้วยบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมเพชร 2 แห่ง และบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมเครื่องประดับ 3 แห่ง โดยใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์ดังนี้ การวิเคราะห์เปรียบเทียบตามแนวนอน การวิเคราะห์เปรียบเทียบตามแนวตั้ง และการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวโน้มตามแนวนอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540-2544 พบว่าแหล่งเงินทุนของอุตสาหกรรมเพชรส่วนใหญ่ได้มาจากหนี้สินหมุนเวียนที่เป็นการกู้ยืมเงินระยะสั้นจากบริษัทที่เกี่ยวข้องและผู้ถือหุ้นของบริษัท โดยมีแนวโน้มลดลงเฉลี่ยร้อยละ 9.73 ในขณะที่เงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 202.27 ทั้งนี้เนื่องจากการเพิ่มทุนของบริษัทในอุตสาหกรรมและมีการลงทุนของผู้ประกอบการรายใหม่ ประกอบกับผลประกอบการเฉลี่ยเกิดผลกำไร สำหรับเงินทุนที่ได้มาอุตสาหกรรมได้นำไปลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนและสินทรัพย์ถาวรเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีแนวโน้มเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเท่ากับร้อยละ 396.81 และ ร้อยละ 200.07 ด้านผลการดำเนินงานพบว่าพบว่าอุตสาหกรรมเพชรมีรายได้หลักเกิดจาก

ค่าบริการในการเจียรระไนเพชรและตัดเพชร มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 84.86 และกำไรสุทธิมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 149.07 อุตสาหกรรมเริ่มมีผลประกอบการกำไรตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา ส่วนในปี พ.ศ. 2540 อุตสาหกรรมมีผลขาดทุนสุทธิสูงสุดจากผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการประกาศเปลี่ยนระบบการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจากระบบคร่าเงินมาเป็นแบบลอยตัวในปี พ.ศ. 2540

ส่วนอุตสาหกรรมเครื่องประดับ พบว่าแหล่งเงินทุนของอุตสาหกรรมเครื่องประดับได้มาจากส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นหลัก โดยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 72.41 ส่วนการก่อหนี้สินนั้นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 57.93 สำหรับเงินทุนที่ได้มาจะนำไปลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนและสินทรัพย์ถาวร โดยมีแนวโน้มเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 58.96 และ 54.94 ด้านผลการดำเนินงานพบว่าอุตสาหกรรมมีรายได้หลักเกิดจากการส่งออกเครื่องประดับซึ่งประกอบด้วยเครื่องประดับแท้ที่ทำด้วยเงินและเครื่องประดับเทียม โดยส่วนใหญ่เป็นเครื่องประดับแฟชั่นที่มีราคาไม่สูงมาก โดยรายได้มีแนวโน้มที่สูงขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 57.59 และกำไรสุทธิมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 37.73 พบว่าอุตสาหกรรมมีผลกำไรสุทธิเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี

จากการวิเคราะห์ตามแนวคิด พบว่าอุตสาหกรรมเจียรระไนเพชรมีการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรมากที่สุดเฉลี่ยร้อยละ 71.41 ส่วนการลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนมีสัดส่วนเฉลี่ยเพียงร้อยละ 22.46 โดยส่วนประกอบของสินทรัพย์หมุนเวียนที่อุตสาหกรรมมีการลงทุนสูงสุด คือ รายการเงินสดและเงินฝากธนาคาร รองลงมาคือ ลูกหนี้การค้า สำหรับแหล่งเงินทุนพบว่าการใช้เงินทุนจากหนี้สินหมุนเวียนที่ได้มาจากการกู้ยืมจากบริษัทที่เกี่ยวข้องและส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นหลัก โดยมีสัดส่วนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 15.91 และ ร้อยละ 40.01 ตามลำดับ ด้านผลการดำเนินงานพบว่าอุตสาหกรรมมีรายได้ค่าบริการเฉลี่ยเพิ่มขึ้น โดยต้นทุนบริการของอุตสาหกรรมก็เพิ่มขึ้นตามรายได้ค่าบริการที่เพิ่มขึ้น ทำให้เกิดกำไรขั้นต้นเฉลี่ยร้อยละ 26.98 และเมื่อรวมกับรายได้อื่นๆแล้วจะสามารถจัดสรรให้แก่ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารได้เพียงพอ ยกเว้นค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยที่ไม่ต้องจ่าย เนื่องจากการกู้เงินของอุตสาหกรรมเป็นการให้ความช่วยเหลือจากบริษัทที่เกี่ยวข้องและผู้ถือหุ้น โดยให้กู้แบบไม่มีดอกเบี้ย สุดท้ายแล้วอุตสาหกรรมจะเหลือกำไรสุทธิในสัดส่วนเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 2.37

สำหรับอุตสาหกรรมเครื่องประดับ พบว่ามีการลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนสูงสุดเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 51.55 รองลงมา คือ สินทรัพย์ถาวรที่มีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 41.04 โดยส่วนประกอบของสินทรัพย์หมุนเวียนส่วนใหญ่ที่อุตสาหกรรมมีการลงทุนสูงสุด คือ ลูกหนี้การค้า รองลงมาคือ รายการสินค้าคงเหลือ ส่วนแหล่งเงินทุนได้มาจากส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นหลัก โดยมีอัตราเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 68.56 ด้านการก่อหนี้ของอุตสาหกรรมนั้นพบว่าอุตสาหกรรมมีการก่อหนี้สินระยะยาวมากกว่าหนี้สินหมุนเวียน หนี้สินระยะยาวส่วนใหญ่เป็นการกู้ยืมจากกรรมการบริษัทมากกว่าจากสถาบันการเงินภายในประเทศ ด้านผลการดำเนินงานพบว่าอุตสาหกรรมมีรายได้จากการขายเพิ่มขึ้นทุกปี ต้นทุนขายของอุตสาหกรรมก็เพิ่มขึ้นตามยอดขายที่เพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดผลตอบแทนกำไรขั้นต้นเฉลี่ย ร้อยละ 34.65 และเมื่อรวมกับรายได้อื่นๆแล้วสามารถนำไป

จัดสรรให้แก่ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร ดอกเบี้ยจ่าย และภาษีได้อย่างเพียงพอ สุดท้ายแล้วอุตสาหกรรมจะเหลือกำไรสุทธิในจำนวนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 12.59

จากการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน พบว่าบริษัทในอุตสาหกรรมเจียร์ไนเพชรมีสภาพคล่องต่ำกว่าบริษัทในอุตสาหกรรมเครื่องประดับ เนื่องจากอุตสาหกรรมเจียร์ไนเพชรมีแหล่งเงินทุนมาจากหนี้สินหมุนเวียนที่เกิดจากการกู้เงินระยะสั้นโดยไม่มีดอกเบี้ยเป็นหลัก ดังนั้นจึงทำให้จำนวนของหนี้สินหมุนเวียนของอุตสาหกรรมเจียร์ไนเพชรสูงกว่าสินทรัพย์หมุนเวียน ส่งผลให้บริษัทในอุตสาหกรรมเจียร์ไนเพชรมีความเสี่ยงในการชำระหนี้แก่เจ้าหนี้สูงด้วย ในขณะที่บริษัทในอุตสาหกรรมเครื่องประดับมีแหล่งเงินทุนส่วนใหญ่มาจากส่วนของผู้ถือหุ้น ดังนั้นจึงทำให้บริษัทในอุตสาหกรรมเครื่องประดับมีความเสี่ยงในการชำระหนี้สินต่ำกว่า ส่วนสมรรถภาพในการดำเนินงาน พบว่าโดยเฉลี่ยแล้วทั้งอุตสาหกรรมเจียร์ไนเพชรและอุตสาหกรรมเครื่องประดับต่างก็สามารถใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่เพื่อให้เกิดรายได้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนการบริหารลูกหนี้และสินค้าคงเหลือนั้นพบว่าใช้ระยะเวลาเพิ่มขึ้น ในด้านสมรรถภาพในการทำกำไรพบว่า ในช่วงที่ทำการศึกษาทั้ง 2 อุตสาหกรรมมีผลกำไรที่ก่อให้เกิดผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นและสินทรัพย์รวม โดยอุตสาหกรรมเครื่องประดับมีอัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นเฉลี่ยและอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมเฉลี่ยสูงกว่าอุตสาหกรรมเจียร์ไนเพชร โดยมีอัตราร้อยละ 21.16 และ ร้อยละ 14.05 ตามลำดับ ในขณะที่อุตสาหกรรมเจียร์ไนเพชรให้ผลตอบแทนเฉลี่ยร้อยละ 17.34 และ ร้อยละ 4.05 ตามลำดับ

ในช่วงที่ทำการศึกษา พบว่าถึงแม้อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับจะมีผลประกอบการโดยเฉลี่ยแล้วเกิดผลกำไรก็ตาม แต่อุตสาหกรรมก็ยังคงประสบปัญหาในเรื่องสมรรถภาพในการทำกำไรอยู่ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเจียร์ไนเพชรที่ต้นทุนการบริการส่วนใหญ่เป็นต้นทุนเกี่ยวกับค่าแรง ที่นับวันแนวโน้มของอัตราค่าจ้างก็ยิ่งสูงขึ้น ดังนั้นหากจะทำให้ต้นทุนการบริการของอุตสาหกรรมมีสัดส่วนที่ลดลง อุตสาหกรรมควรที่จะต้องวางแผนในการเพิ่มผลผลิตต่อแรงงานให้มากขึ้น ส่วนอุตสาหกรรมเครื่องประดับ พบว่าประสบปัญหาในเรื่องของราคาของวัตถุดิบ การต่อรองราคาจากลูกค้า แนวโน้มของต้นทุนแรงงานที่สูงขึ้น และการบริหารลูกหนี้และสินค้าคงเหลือ เป็นต้น นอกจากนี้พบว่าอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับยังต้องประสบกับปัญหาการขาดแคลนแรงงาน โดยเฉพาะการขาดแคลนแรงงานที่เป็นช่างฝีมือ การไม่สามารถกำหนดราคาได้เองของบริษัทที่มีบริษัทใหญ่อยู่ในต่างประเทศ และผลกระทบจากปัจจัยภายนอก เช่น การเกิดสงคราม ซึ่งจะกระทบต่อการสร้างรายได้ของอุตสาหกรรมเช่นกัน เนื่องจากผู้บริโภคจะมีความระมัดระวังในการใช้จ่ายในสินค้ามากขึ้น โดยเฉพาะการใช้จ่ายในอัญมณีและเครื่องประดับอันเป็นสินค้าฟุ่มเฟือย

Independent Study Title	Performance Analysis of Corporation in Gemstone and Jewelry Industry in Northern Region Industrial Estate During 1997-2001		
Author	Miss Jiraporn Chompan		
Master of Accounting			
Examining Committee	Asst.Prof. Amara	Kosaiyakanont	Chairman
	Asst.Prof. Boonruang	Chareonsri	Member
	Lecturer Maleemas	Sittisombut	Member

Abstract

The purpose of this independent study was to analyze the performance and problems of the companies in Gemstone and Jewelry Industry in Northern Region Industrial Estate during 1997-2001 in order to provide a guideline for persons who were interested in performance analysis. The performance analysis was done by analyzing financial statement of 5 companies ; 2 companies from Diamond Cutting Industry and 3 companies from Jewelry Industry. The following analysis tools consisted of trend analysis, through horizontal analysis and vertical analysis and ratio analysis.

The results of trend analysis by horizontal analysis during 1997-2001, it found that mainly capitals of those companies from Diamond Cutting Industry were from current debts which trended to decrease in average 9.73% while the capitals from the internal supporting were gradually maximized at the average of 202.27 % due to the additional capitals by issuing common stocks and the positive performance incurred almost in every year. As for the capitals to be invested in current assets and fixed assets that seemed to be increased gradually at the average of 396.81% and 200.07% respectively. In the part of business performance, The income came from giving service for cutting diamonds was annually increased at the average of 84.86 % as the net profit growth was at the average of 149.07%. The revolution of exchange rate system in 1999 effected to the performance of business to have the highest loss in 1999.

For the companies in Jewelry Industry, most capitals were mainly from shareholders' equities that increased gradually at the average of 72.41% while the increasing trends of total debts were at 57.93%. As

for the capitals to be invested in current assets and fixed assets that seemed to be increased gradually at the average of 58.96% and 54.94% respectively. For the business performance, The sales amount were annually increased at the average of 57.59% as the net profit continuously increased in average of 37.73%.

When the analysis was vertically made, Diamond Cutting Jewelry invested mostly in the fixed assets at the average of 71.41% while the current assets came second at the average of 22.46%. Most of current assets were money and trading debtors. As the capitals were mostly in the form of current debts which were loan from related companies and shareholders at the average of 15.91% and 40.01% respectively. As for working performance, the increasing of income was found but the costs were also increased. Such marginal profits were at the average of 26.98% when included with other income, it could cover all expense and still remained net profit at the average of 2.37%.

Most of assets of companies in Jewelry Industry were current assets at the average of 51.55% while fixed assets came second. Most of current assets were trading debtors and inventory. The mainly of capitals came from shareholders' equities at the average of 68.56%. There were long-term debts more than current debts. The total long-term debts of industry was mostly in form of loan from board of company more than loan from outside. In the part of working performance, the increasing of sales amount was found but the costs were also increased. Such marginal profits were at the average of 34.65% when included with other income, it could cover all expense and made a result to get net profit at the average of 12.59%.

From the financial proportion analysis, it found that the companies in Diamond Cutting Industry had a liquidity lower than the companies in Jewelry Industry and also had a higher risk against the debt payment because the capitals of those mainly from current debts. As for the working capability, both industries tended to utilize the existing assets in increasing the revenue effectively. However, the administration made over the debtors as far as the inventory concerned was not satisfactory enough. During those 5 years of the operation, they gained net profit which made a benefit returned to owners' investment and total assets. The rate of returns of the companies in Jewelry Industry to be made for owners' investment and total assets were put at the average of 21.16% and 14.05% respectively which higher than the rate of returns of the companies in Diamond Cutting Industry were put at the average of 17.34% and 4.05%.

Eventhough, Gemstone and Jewelry Industry normally had net profit but it was not that good. Especially, cost of service in Diamond Cutting Jewelry depended on wages which increased all the time. To solve this problem was to have good production management. In Jewelry Industry had problems in cost of materials, customers requested price, increasing wages, and management of trading debtors and stocks.

Besides, lack of good labors and authority of setting price policy , and external factors such as wars also effected on the performance of the industry too.

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University